

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 8P/60/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813205518
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Kvetková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6813205518.6

Čiastočný rozsudok

Okresný súd Revúca samosudkyňou JUDr. Miroslavou Kvetkovou v právnej veci účastníkov konania: manželky, ktorá podala návrh (navrhovateľky): H. L. O., K.. XX.XX.XXXX, O. X., Ž. XXX, R. Č. Y. proti druhému manželovi, ktorý návrh nepodal: H. J. O., K.. XX.XX.XXXX, O. T. S. XXX/XX, V. X, Č. Y., R. Č. Y. o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletému dieťaťu: X. I. O., K.. XX.XX.XXXX, O. T. Q., R. Č. Y. U. T., zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca takto

rozhodol:

I. Súd maloletého X. I. O., K.. XX.XX.XXXX na časť po rozvode manželstva z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky dieťaťa, ktorá bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

II. Otec dieťaťa H. J. O., K.. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý platiť na maloletého X. I. O., K.. XX.XX.XXXX výživné vo výške 127,55 Eur mesačne, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov maloletého dieťaťa, vždy do 25.- eho dňa toho ktorého mesiaca, vopred k rukám matky dieťaťa.

III. Otec dieťaťa H. J. O., K.. XX.XX.XXXX je o p r á v n e n ý stretávať sa s maloletým X. I. O., K.. XX.XX.XXXX neobmedzene na základe vzájomnej dohody rodičov dieťaťa.

IV. O zvyšnej časti predmetu konania rozhodne súd konečným rozhodnutím vo veci.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka (ďalej označovaná aj ako matka maloletého dieťaťa) podala dňa 19.08.2013 na tunajší súd návrh na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu pochádzajúcemu z manželstva - X. I. O., K.. XX.XX.XXXX. Návrh odôvodnila okrem iného tým, že sa s manželom odcudzili, po narodení syna chcela ostať na materskej dovolenke, manžel nebol schopný rodinu finančne a materiálne zabezpečiť, preto sa rozhodla vrátiť k rodičom do Jelšavy, kde žije od novembra 2010. Odvtedy s manželom nežijú v spoločnej domácnosti.

Navrhovateľka sa domáha rozvodu manželstva a pokiaľ ide o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému Janovi žiada, aby bol maloletý zverený do jej osobnej starostlivosti a aby bol otec dieťaťa zaviazaný platením výživného na maloletého vo výške 500,- Eur mesačne. Styk otca s dieťaťom žiadala ponechať na vzájomnú dohodu rodičov.

2. Súd ohľadne výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode pôvodne rozhodol čiastočným rozsudkom č. k. 8P/60/2013-155 zo dňa 14.07.2014, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12CoP/54/2014-244 zo dňa 26.02.2015.

3. Riadne predvolaný manžel, ktorý návrh nepodal (ďalej označený aj ako manžel navrhovateľky alebo otec maloletého dieťaťa), sa na pojednávania vytýčené po zrušení prvého rozhodnutia súdu ohľadne starostlivosti o dieťa na čas po rozvode nedostavil a to napriek tomu, že mal doručenie predvolaní vykázané riadne a včas. Súd doručoval predvolania manželovi navrhovateľky poštou na poslednú súdu

známu adresu jeho pobytu, ako aj prostredníctvom dožiadaného súdu a e-mailom na e-mailovú adresu, z ktorej manžel navrhovateľky komunikoval s dožiadaným súdom. Podľa potvrdení dožiadaného súdu boli obe predvolania na pojednávania manželovi navrhovateľky doručené (fikciou doručenia). Manžel navrhovateľky svoju neúčasť na týchto pojednávaniach neospravedlnil, nijako so súdom nekomunikoval. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že manžel navrhovateľky súdu neoznámil inú adresu, na ktorú by mu mal súd doručovať písomnosti, resp. na ktorej by sa mal zdržiavať, pričom o prebiehajúcom súdnom konaní vie a bolo predovšetkým v jeho záujme oznámiť súdu inú adresu, na ktorej preberá zásielky. Súd v súlade s § 101 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku pojednával a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania (poznámka súdu: pojednávania boli vedené pred účinnosťou Civilného sporového poriadku a Civilného mimosporového poriadku, preto pokiaľ ide o ustanovenia, podľa ktorých súd rozhodol o vedení pojednávania bez prítomnosti manžela navrhovateľky, sú uvádzané vtedy platné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku).

4. Súd po prečítaní návrhu navrhovateľky a písomných vyjadrení účastníkov konania vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a kolízneho opatrovníka dieťaťa, ako aj prečítaním predložených a súdom zabezpečených listinných dôkazov, oboznámením sa s celým obsahom spisu, ako aj obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8P/44/2014 a vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Revúcej, odboru kriminálnej polície ČVS: ORP-110/VYS-RA-2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Manželstvo navrhovateľky a jej manžela bolo uzavreté dňa 25.04.1998 v Jelšave a je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Jelšava vo zväzku 4, ročník 1998, strana 43, pod por. č. 11. Z tohto manželstva pochádza jedno maloleté dieťa - X. I. O., K.. XX.XX.XXXX vo Washingtone, USA.

6. Podľa správ kolízneho opatrovníka nežijú rodičia dieťaťa v spoločnej domácnosti. Matka žila určitý čas s maloletým X. v Bratislave. V súčasnosti žije v Jelšave, v spoločnej domácnosti žije len s maloletým X.. Obývajú kompletne zariadený trojizbový byt s príslušenstvom, pozostávajúci s obývacej izby, detskej izby a spálne, ktorý je v jej osobnom vlastníctve. V domácnosti sa nachádzajú bežné elektrospotrebiče. Domácnosť je vkusne zariadená a udržiavaná v čistote a poriadku.

Maloletý má k dispozícii detskú izbu, ktorá je prispôbena jeho veku a potrebám. Maloletý X. navštevuje od 01.09.2015 Základnú školu I. B. Zocha v Revúcej. Tiež navštevuje Základnú umeleckú školu a Tanečný klub Happy Dance. Maloletý je podľa vyjadrenia matky zdravý, prekonal bežné detské choroby a v decembri 2013 utrpel úraz, popáleninu ruky, bol hospitalizovaný v nemocnici Košice - Šaca a v súčasnosti chodí pravidelne na kontroly do Košíc.

Podľa vyjadrenia matky sa otec so synom stretáva na základe ich dohody, maloletý si určí, kedy chce byť s otcom a obaja rodičia sa mu snažia vyjsť v ústrety.

Šetrením v rodine neboli zistené nedostatky v súvislosti s výchovou a starostlivosťou matky o maloletého X., maloletý má zabezpečené všetky potreby pre zdravý fyzický a psychický vývoj.

7. Z potvrdení zamestnávateľa matky dieťaťa, obchodnej spoločnosti Accenture, s.r.o., súd zistil, že matka je zamestnaná v tejto spoločnosti na pozícii Service Delivery Lead a jej priemerný čistý mesačný príjem je 3.633,14 Eur. Z listinných dôkazov súd ďalej zistil, že matka dieťaťa nepoberá žiadne dávky z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca ani zo Sociálnej poisťovne, nie je držiteľkou motorového vozidla v Slovenskej republike, vlastní nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Revúca, odborom katastrálnym na LV č. 1331 (byt).

8. Napriek šetreniam sa nepodarilo zistiť súčasné príjmové pomery otca dieťaťa. U zamestnávateľov, u ktorých otec dieťaťa v minulosti pracoval, už nie je zamestnaný. Podľa vyjadrenia navrhovateľky otec maloletého dieťaťa pracuje v Nemecku, jeho zamestnávateľ a príjem sa nepodarilo napriek dožiadaniám dožiadaným súdom v Nemecku zistiť. Bolo zistené, že otec dieťaťa nepoberá v Nemecku prídavky na dieťa. Nebolo zistené, že by otec dieťaťa poberal v Nemecku nejaké sociálne dávky. Na výzvy súdu na preukázanie svojich pomerov otec dieťaťa nereagoval. Z vyžiadaných potvrdení bolo zistené, že otec dieťaťa nie je držiteľom motorového vozidla v Slovenskej republike a nevlastní v Slovenskej republike nehnuteľnosti.

9. Neboli zistené žiadne priestupky rodičov maloletého X. v Slovenskej republike, podľa predloženého výpisu z registra trestov Českej republiky nebol otec maloletého odsúdený. Podľa správ Mesta Jelšava správanie rodičov dieťaťa nebolo prejednávané komisiou na ochranu verejného poriadku.

10. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Revúcej, odboru kriminálnej polície ČVS: ORP-110/VYS-RA-2014 vyplýva, že na základe podnetu otca dieťaťa bolo zistené, že dňa 21.12.2013 spoločne matka so synom Janom odišli z Bratislavy na sviatky do Jelšavy. Po príchode z dôvodu navodenia vianočnej atmosféry matka dieťaťa zapálila tri voskové sviečky vo výške 5-10 cm, ktoré umiestnila vo svietnikoch na stole v kuchyni vo vzdialenosti pol metra od hrany stola. Upozornila syna, aby sa sviečok nedotýkal. Následne začali vybaľovať veci, obaja pobehovali po byte. Po chvíli začula, ako na ňu maloletý kričí. V tom čase bola v spálni, ktorá susedí s kuchyňou. Vbehla do kuchyne, videla, ako jej syn schádza zo stoličky pri stole v mieste, kde horeli sviečky. Syn kričal páli, páli. Matka oheň síce nevidela, ale chytila syna pod pazuchu a bežali do kúpeľne, kde vyzliekla synovi sveter s dlhým rukávom, postihnuté miesto mu ochladila vodou a obalila mu ľavú ruku studeným uterákom. Hľadala pomoc u susedov, ale keď nikto nebol doma, odviezla syna do nemocnice v Revúcej, kde bol maloletý hospitalizovaný. Na druhý deň bol maloletý prevezený do nemocnici v Šaci. Dňa 30.12.2013 došlo k operačnému zákroku - krytiu popálených plôch autotransplantátmi. Dňa 08.01.2014 bol maloletý z nemocnice prepustený. Hoci sa syn nerád k uvedenej udalosti vracia, cíti sa previnilo, matke povedal, že keď vybavoval veci, našiel sviečku. Nakoľko v Jelšave horeli len tri sviečky a v Bratislave mali štyri, vyliezol v kuchyni na stoličku a snažil sa pripáliť túto sviečku o horiace sviečky na stole. Pritom sa mu od horiacej sviečky chytil sveter.

Matka dieťaťa nevedela konanie maloletého nijako ovplyvniť, neumožnila svojmu synovi, aby sa tak stalo. Z jej strany boli urobené všetky opatrenia, aby nedošlo k ublíženiu na zdraví jej syna. Sviečky umiestnila do svietnika a ten na mieste na stole, na ktoré sa za normálnych okolností jej syn nedostane. Syna slovnou upozornila, aby sa sviečok nedotýkal. Predošlé skúsenosti ju neutvrдили v tom, že by ju jej syn neuposlúchol.

Vec bola uznesením ČVS: ORP-110/VYS-RA-2014 zo dňa 20.05.2014 odmietnutá, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku, skutok nie je trestným činom, ani priestupkom, ani iným správnym deliktom alebo disciplinárnym previnením.

11. Navrhovateľka v písomných vyjadreniach a ústne na pojednávaní uviedla, že po narodení syna bola na materskej dovolenke, od januára 2010 opäť začala pracovať. Manžel dlhodobo nepracoval. Spoločne žili vo Washingtone, ona pracovala aj z domu, občas musela vycestovať za klientom do Tennessee, tam za ňou chodil manžel s maloletým. Rozhodla sa odísť zo zamestnania a presťahovať sa do Európy, aby mohla byť na materskej dovolenke. Manžel s tým nesúhlasil. V septembri 2010 opustila USA, manžel vedel, že chce odísť. Dohodli sa, že ona bude na materskej dovolenke, on uvidí, či si nájde nejaké zamestnanie, ak nie, tak sa vráti. Po odchode bola mesiac u manželových rodičov, potom odišla do Jelšavy. Každý štvrtrok chodila k manželovým rodičom do Čiech, kde bola väčšinou 3 - 4 týždne. Manžel sa z USA vrátil v júli 2012. V septembri 2013 sa presťahovala aj s maloletým z Jelšavy do Bratislavy, kde ona pracovala a kde maloletý navštevoval škôlku. Od augusta 2015 žije s maloletým X. opäť v Jelšave. Maloletý si začal plniť povinnú školskú dochádzku, nastúpil do 1. ročníka Základnej školy I. B. Zocha v Revúcej. Osobnú starostlivosť o maloletého zabezpečuje výlučne ona a to nepretržite od septembra 2010, zabezpečuje všetky jeho potreby. Je zamestnaná v spoločnosti Accenture, s.r.o. na novej pozícii, čo jej umožňuje prácu z domu. Občas musí cestovať do Bratislavy alebo Prahy, vtedy ostáva maloletý s jej rodičmi alebo sa vtedy stretne s otcom.

Otec platí na maloletého od vydania zrušeného čiastočného rozsudku výživné po 3.500,- Kč mesačne, čo činí 127,55 Eur. Má vedomosť, že otec dieťaťa pracuje v Nemecku, predpokladá preto, že jeho príjem je vyšší ako v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia. Keď ho požiadala, aby prispel jednorazovo na nejaký vyšší výdavok dieťaťa, tak to urobil.

Maloletý X. má výdavky bežné na stravu, ošatenie a pod., začal navštevovať základnú školu, s čím sú spojené vyššie výdavky. Ďalej navštevuje výtvarný krúžok a tanečný krúžok, začal chodiť na golf. Golfové tréningy máva zhruba raz do týždňa na Táloch. S tým sú spojené výdavky najmä na cestu. Otec kúpil maloletému oblečenie na golf. Maloletý má zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť. V súvislosti s popáleninami, ktoré utrpel, musí podstúpiť raz ročne zákrok, po ňom chodiť na rehabilitácie a masáže. Naposledy bol na zákroku v januári 2016. Podľa lekára je jeho stav dobrý, teraz sa bude riešiť estetická stránka.

Styk otca s dieťaťom prebieha na základe ich dohôd prostredníctvom SMS alebo telefonátov, nerealizuje sa tak, ako bolo naposledy rozhodnuté súdom. Každé dva týždne sa otec s maloletým stretával, len kým ona pracovala v Bratislave a otec dieťaťa nepracoval v Nemecku. Spočiatku si maloletý zvykal na otca, keďže predtým nebol s ním v kontakte, styk sa realizoval za jej prítomnosti a pár hodín bez jej prítomnosti. Styk sa v súčasnosti realizuje nepravidelne, záleží to od rôznych okolností, školských povinností dieťaťa,

pracovných povinností otca dieťaťa a pod.. Maloletý v súčasnosti ostáva u otca i prespať, väčšinou to je u starých rodičov v Brne. Otec sa stretol s maloletým pred začiatkom školského roka, počas jesenných prázdnin prespal u otca 2 noci, jeden deň začiatkom decembra, cez zimné prázdniny prespal maloletý u otca tri noci, 14.04.2016, od 30.04.2016 do 01.05.2016, 16.05.2016 25.05.2016 a 28.05.2016. Dohodli sa, že od 03.07.2016 do 06.07.2016 pôjde maloletý k otcovi na prázdniny.

12. Otec dieťaťa v písomných vyjadreniach a rámci svojej výpovede na pojednávaní uviedol, že po uzavretí manželstva žili v Českej republike, neskôr v USA, kde sa narodil maloletý X.. Po narodení syna sa dohodli, že manželka bude pokračovať v zamestnaní a on sa bude starať o syna, keď manželka skončí zamestnanie mimo bydliska (v Tennessee), on si nájde prácu a ona sa bude starať o syna. Nemohol sa mu však zamestnať, pretože si zlomil chodidlo. V júli 2010 odišli na návštevu na Slovensko, kde rodičia navrhovateľky trvali na návrate ich rodiny do Európy. Neskôr navrhovateľka opäť odišla na návštevu k rodičom a odmietla sa vrátiť. V júli 2012 sa on vrátil do Českej republiky. Matka sa dopustila medzinárodného únosu jeho syna z USA do Českej republiky a následne na Slovensko, kde syna protiprávne zadržáva a znemožňuje mu kontakt so synom. So zverením dieťaťa do starostlivosti matky nesúhlasí. Dňa 21.12.2013 utrpel maloletý popáleniny ruky, matka pri svojej starostlivosti nedokáže zabezpečiť bezpečnosť dieťaťa, preto navrhuje, aby bol maloletý zverený do jeho osobnej starostlivosti. Otec dieťaťa žiadal v prípade zverenia dieťaťa matke upraviť jeho styk s maloletým a to každý páry vikend od piatka do nedele a počas prázdnin.

13. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa na pojednávaní uviedol, že navrhujú, aby bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otec dieťaťa zaviazaný platením výživného podľa jeho zárobkových možností a schopností. V starostlivosti matky o maloletého Jana neboli zistené žiadne nedostatky. Kolízny opatrovník dieťaťa poukázal na písomné správy ohľadne pomerov maloletého dieťaťa zaslané súdu.

14. Keďže všetci účastníci konania sú štátnymi občanmi Českej republiky a žijú v rôznych štátoch, súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či má právomoc o návrhu navrhovateľky rozhodovať a ak áno, podľa akého práva bude vec rozhodovaná. Nedostatok právomoci súdu Slovenskej republiky navyše namietal i otec dieťaťa.

15. Na predmetnú vec pri skúmaní právomoci tunajšieho súdu na konanie sa aplikujú nižšie citované nariadenia ES, preto je potrebné určiť obvyklý pobyt navrhovateľky a maloletého dieťaťa. Pojem obvyklý pobyt v zmysle ďalej citovaných nariadení ES je potrebné vykladať ako autonómny pojem európskeho práva bez ohľadu na možné spôsoby výkladu v rámci vnútroštátneho práva jednotlivých členských štátov, pričom rozhodujúci je výklad podaný Súdny dvorom Európskej únie (ďalej aj „súdny dvor“). Štát, v ktorom má osoba nahlásený pobyt, či už trvalý alebo prechodný, nemusí byť štátom, kde má osoba obvyklý pobyt v zmysle nariadenia. Pokiaľ ide o obvyklý pobyt maloletého dieťaťa, jeho výkladom sa zaoberal súdny dvor v rozsudkoch vo veciach sp. zn. C-523/07 zo dňa 02.04.2009 a sp. zn. C-497/10 PPU zo dňa 22.12.2010. Vo veci sp. zn. C-523/07 súdny dvor uviedol, že pojem „obvyklý pobyt“ v zmysle článku 8 ods. 1 nariadenia č. 2201/2003 treba vykladať tak, že mu zodpovedá miesto, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia; na tento účel treba vziať do úvahy najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území členského štátu a presťahovanie rodiny do tohto štátu, štátnu príslušnosť dieťaťa, miesto a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti, ako aj rodinné a sociálne väzby, ktoré dieťa udržiava v danom štáte; je na vnútroštátnom súde, aby určil, kde má dieťa obvyklý pobyt, majúc na pamäti všetky osobitné skutkové okolnosti každého jednotlivého prípadu. Súdny dvor zveruje stanovenie obvyklého pobytu maloletého pre účely určenia právomoci do pôsobnosti vnútroštátneho súdu, ktorý je povinný predovšetkým zohľadniť všetky skutkové osobitosti každého jednotlivého prípadu a ktorý pri zohľadnení miery začlenenia maloletého do sociálneho prostredia na účely určenia jeho obvyklého pobytu berie do úvahy predovšetkým nasledovné kritériá: trvanie pobytu, pravidelnosť pobytu, podmienky pobytu, dôvody pobytu, štátna príslušnosť maloletého, miesto a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti maloletého, rodinné väzby maloletého a sociálne väzby maloletého.

16. Navrhovateľka sa domáha rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletému Janovi. Zo spisu vyplýva, že manžel navrhovateľky žije od júla 2012 v Českej republike a navrhovateľka spolu s maloletým Janom od novembra 2010 v Slovenskej republike. Pri aplikácii uvedených zásad a zvážení uvedených kritérií dospel súd k záveru, že navrhovateľka i

maloletý Jan majú obvyklý pobyt v Slovenskej republike. Navrhovateľka v čase podania návrhu žila v Slovenskej republike cca tri roky neprerušene, mala tu vytvorené sociálne väzby, rodinné vzťahy, mala vhodné vytvorené podmienky na dlhodobý pobyt, vlastnila byt, v ktorom žila. Po odchode s USA si práve v Slovenskej republike vytvorila prostredie, v ktorom chcela žiť a v ktorom chcela vychovávať syna. Nič nenasvedčuje, že by u nej išlo len o dočasný pobyt v Slovenskej republike. Po skončení materskej dovolenky začala v Slovenskej republike vykonávať prácu pre svojho zamestnávateľa. Rovnako maloletý dlhodobo a bez prerušenia žije v Slovenskej republike (v čase podania návrhu cca 3 roky), má tu vytvorené podmienky na bývanie, tu je mu poskytovaná so strany matky starostlivosť, v Slovenskej republike navštevuje školu (v Jelšave, určitý čas v Bratislave), má tu zabezpečenú zdravotnú starostlivosť. Možno konštatovať, že väčšinu svojho života prežil v Slovenskej republike, preto predovšetkým tu má vytvorené sociálne väzby, priateľstvá, ako aj rodinné väzby. Väčšina kritérií teda svedčí o obvyklom pobyte maloletého v Slovenskej republike.

17. Podľa čl. 3, bodu 1, písm. a), predposlednej zarážky nariadenia Rady ES č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (ďalej len nariadenie vo veciach rodičovských práv a povinností) majú vo veciach rozvodu, rozluky alebo anulovania manželstva právomoc súdy členského štátu, na ktorého území má navrhovateľ obvyklý pobyt, ak tam býval najmenej jeden rok bezprostredne pred podaním návrhu.

18. Podľa čl. 8, bodu 1 nariadenia vo veciach rodičovských práv a povinností majú súdy členského štátu právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

19. Podľa čl. 10 písm. b) podpísm. i) nariadenia vo veciach rodičovských práv a povinností v prípade neoprávneného premiestnenia alebo zadržania dieťaťa si súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred svojim neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, zachovávajú právomoc, až kým dieťa nenadobudne obvyklý pobyt v inom členskom štáte a dieťa sa zdržiavalo v tomto inom členskom štáte najmenej jeden rok po tom, ako sa osoba, orgán alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo, dozvedel, alebo mohol dozvedieť, o mieste pobytu dieťaťa, dieťa sa usadilo v novom prostredí a do jedného roka odvtedy, ako sa nositeľ opatrovníckeho práva dozvedel alebo mohol dozvedieť o mieste pobytu dieťaťa, sa nepodala žiadosť o návrat dieťaťa na príslušné orgány členského štátu, do ktorého bolo dieťa premiestnené alebo v ktorom je zadržávané.

20. Podľa čl. 3, písm. b) a d) nariadenia Rady ES č. 4/2009 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti (ďalej len nariadenie vo veciach vyživovacej povinnosti) v členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná súdu podľa miesta obvyklého pobytu oprávneného alebo súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

21. Keďže navrhovateľka má obvyklý pobyt v Slovenskej republike viac ako jeden rok, tunajší súd má právomoc rozhodovať o rozvode manželstva účastníkov konania v súlade s čl. 3, bodu 1 písm. a, predposlednej zarážky nariadenia vo veciach rodičovských práv a povinností.

Pokiaľ ide o starostlivosť o maloleté deti na čas po rozvode, súd má rovnako právomoc rozhodovať o návrhu i v tejto časti, keďže maloleté dieťa má obvyklý pobyt v Slovenskej republike.

Na rozhodovanie o návrhu navrhovateľky v celom rozsahu má teda právomoc súd Slovenskej republiky. Pre úplnosť súd dodáva, že i v prípade, ak by išlo zo strany matky o únos dieťaťa, mal by súd právomoc rozhodovať vo veci podľa čl. 10 nariadenia vo veciach rodičovských práv a povinností, keďže otec dieťaťa nepodal v lehote jedného roka odkedy sa dozvedel o mieste pobytu dieťaťa žiadosť o návrat dieťaťa.

22. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v platnom znení (ďalej len zákon o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom) zrušenie manželstva rozvodom sa spravuje právnym poriadkom štátu, občanmi ktorého sú manželia v čase začatia konania. Ak sú manželia príslušníkmi rôznych štátov, spravuje sa zrušenie manželstva rozvodom právnym poriadkom slovenským.

23. Podľa § 24 ods. 1 prvá veta zákona o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom vzťahy medzi rodičmi a deťmi vrátane vzniku alebo zániku práv a povinností rodičov sa spravujú právom štátu, na ktorého území má dieťa obvyklý pobyt.

24. Podľa čl. 15 nariadenia vo veciach vyživovacej povinnosti sa rozhodné právo vo veciach vyživovacej povinnosti sa v členských štátoch, ktoré sú viazané haagskym Protokolom o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť z 23. novembra 2007, určuje podľa tohto protokolu.

25. Podľa čl. 3 bodu 1 Haagskeho protokolu o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť z 23. novembra 2007, ktorým je Slovenská republika viazaná, pokiaľ nie je v tomto protokole ustanovené inak, vyživovacia povinnosť sa spravuje právnym poriadkom štátu obvyklého pobytu oprávneného.

26. Rozhodné právo na rozhodnutie o rozvode manželstva a o výkone rodičovských práv a povinností (s výnimkou vyživovacej povinnosti) nie je upravené medzinárodným právom, ktorým je Slovenská republika viazaná. Preto je potrebné aplikovať zákon o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, podľa ktorého o rozvode manželstva súd rozhodne podľa práva štátu, občanmi ktorého sú manželia v čase začatia konania a o výkone rodičovských práv a povinností podľa práva štátu obvyklého pobytu dieťaťa. V danej veci teda rozhoduje súd o návrhu na rozvod manželstva podľa práva Českej republiky, ktorej občanmi sú manželia a o výkone rodičovských práv a povinností podľa práva Slovenskej republiky, kde má maloletý obvyklý pobyt. Pokiaľ ide o výživné, podľa citovaného nariadenia vo veciach vyživovacej povinnosti a citovaného Haagskeho protokolu je rozhodným právom právo štátu obvyklého pobytu oprávneného - maloletého dieťaťa, teda v danej veci právo Slovenskej republiky.

27. Navrhovateľka podala návrh na rozvod manželstva dňa 19.08.2013, preto právnou úpravou, podľa ktorej majú byť posúdené zákonné podmienky rozvodu manželstva, je zákon Českej republiky č. 94/1963 Sb. o rodine v znení ku dňu podania návrhu na rozvod manželstva, t.j. ku dňu 19.08.2013. Aj keď v súčasnosti upravuje rozvod manželstva zákon Českej republiky č. 89/2012 Sb. Občanský zákonník, nemôžu sa nové pravidlá rozvodu manželstva použiť na už začaté konania. Navrhovateľka podala návrh na rozvod manželstva za platnosti a účinnosti zákona ČR č. 94/1963 Sb., tvrdila splnenie podmienok na rozvod manželstva podľa tejto právnej úpravy, preto nemožno posudzovať podmienky rozvodu podľa novšieho právneho predpisu.

28. Podľa § 24 zákona Českej republiky č. 94/1963 Sb. o rodine v znení ku dňu podania návrhu na rozvod manželstva 19.08.2013 (ďalej len zákon ČR o rodine) súd môže manželstvá na návrh niektorého z manželů rozviesť, jestliže je manželstvá tak hluboce a trvale rozvráteno, že nelze očekávat obnovení manželského soužití; bere přitom v úvahu příčiny rozvratu manželství. Mají-li manželé nezletilé děti, nemůže být manželství rozvedeno, bylo-li by to v rozporu se zájmem těchto dětí, daným zvláštními důvody.

29. Podľa § 24a zákona ČR o rodine jestliže manželstvá trvalo alespoň jeden rok, manželé spolu nejméně šest měsíců nežijí a k návrhu na rozvod se druhý manžel připojí, má se za to, že podmínky uvedené v ustanovení § 24 odst. 1 jsou splněny. Soud nezjišťuje příčiny rozvratu a manželství rozvede, jsou-li předloženy

a) písemné smlouvy s úředně ověřenými podpisy účastníků upravující pro dobu po tomto rozvodu vypořádání vzájemných majetkových vztahů, práva a povinnosti společného bydlení a případnou vyživovací povinnosť, a

b) pravomocné rozhodnutí soudu o schválení dohody o úpravě poměrů nezletilých dětí pro dobu po rozvodu. Ustanovení § 24 odst. 2 platí obdobně.

30. Podľa § 24b zákona ČR o rodine Návrhu na rozvod, s nímž nesouhlasí manžel, který se na rozvratu manželství porušením manželských povinností převážně nepodílel a jemuž by byla rozvodem způsobena zvláště závažná újma, soud nevyhoví, pokud mimořádné okolnosti svědčí ve prospěch zachování manželství. Jestliže však manželé spolu nežijí po dobu delší než tři roky, soud manželství rozvede, jsou-li splněny podmínky § 24.

31. Podľa § 25 zákona ČR o rodine manželství nelze rozviesť, dokud nenabude právní moci rozhodnutí o úpravě poměrů nezletilých dětí pro dobu po rozvodu, které vydá soud v řízení podle § 176 občanského soudního řádu.

32. Jednou z hmotnoprávných podmienok rozvodu manželstva podľa právneho poriadku Českej republiky, konkrétne podľa § 25 zákona Českej republiky o rodine, je právoplatné rozhodnutie o úprave pomerov maloletých detí na čas po rozvode. Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania domáhala i tejto úpravy, preto má súd za to, že je nutné najprv rozhodnúť o tejto časti návrhu. Preto súd týmto čiastočným rozsudkom rozhodoval o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému X. na čas po rozvode manželstva.

33. Ako je uvedené vyššie, o úprave rodičovských práv a povinností rozhoduje súd v danej veci podľa práva Slovenskej republiky, konkrétne podľa zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len zákon o rodine).

34. Podľa § 24 zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati domáhať na súde.

35. Podľa § 25 ods. 1, 2 zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloleťým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloleťým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloleťým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloleťým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

36. Podľa § 62 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

37. Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

38. Pokiaľ ide o osobnú starostlivosť o maloletého X., obaja rodičia sa domáhali, aby im bol maloletý zverený do starostlivosti. Súd pri rozhodovaní, ktorému z rodičov má byť maloletý zverený, prihliadal predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa, na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia, teda sa riadil zásadou, aby jeho rozhodnutie bolo v čo najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

39. Zo zhodných vyjadrení rodičov súd zistil, že maloletý v období po narodení bol v starostlivosti oboch rodičov, pričom vzhľadom na skutočnosť, že matka čoskoro po narodení maloletého začala pracovať, starostlivosť o maloletého bola poskytovaná viac zo strany otca dieťaťa, ktorý v tom čase bol nezamestnaný, a teda mohol sa starať o maloletého počas celého dňa. Po tom, ako matka s maloletým opustila spoločnú domácnosť v septembri 2010 a odsťahovala sa do Jelšavy, poskytovala maloletému osobnú starostlivosť výlučne matka. Nič nenasvedčuje tomu, že by niektorý z rodičov nebol spôsobilý poskytovať maloletému Janovi osobnú starostlivosť. Pokiaľ ide o matkou uvádzané výhrady voči starostlivosti zo strany otca, tie nepovažoval súd za tak závažné, že by sponchybovali schopnosť otca postarať sa o maloletého. Navyše matka nechávala maloletého bežne v starostlivosti otca, čo nasvedčuje tomu, že starostlivosť otca nepokladala za nevhodnú. Rovnako súd nepovažoval otcom uvádzané výhrady voči starostlivosti zo strany matky za tak závažné, že by sponchybovali jej schopnosť postarať sa o maloletého. Otec dieťaťa uvádzal, že má pochybnosti o bezpečnosti maloletého v súvislosti s úrazom maloletého. Súd mal z pripojeného vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Revúcej, odboru kriminálnej polície ČVS: ORP-110/VYS-RA-2014 za preukázané, ako došlo k úrazu maloletého X., pričom má za to, že zo strany matky nedošlo k zanedbaniu starostlivosti o maloletého a že táto udalosť nespôsobuje pochybnosti o spôsobilosti matky riadne sa o maloletého starať. Ide o udalosť, ktorú matka nemohla predvídať a nemohla jej pri náležitej starostlivosti ani zabrániť. Na základe šetrení zo strany kolízneho opatrovníka a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava mal súd za preukázané, že matka zabezpečuje starostlivosť o maloletého X. riadne, v jej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky.

40. Súd teda zvažoval, zverenie dieťaťa ktorému z rodičov bude v jeho záujme. Možno konštatovať, že matka v posledných rokoch zabezpečuje starostlivosť o maloletého, v dôsledku čoho má maloletý vytvorený k matke blízky citový vzťah. Podľa správ, ktoré má súd k dispozícii, dieťa je na matku úzko citovo naviazané, v komunikácii ju rešpektuje ako rodiča, zodpovedný a láskavý prístup matky k výchove a opatere dieťaťa zabezpečuje maloletému prostredie istoty, bezpečia a pohody. Zároveň na základe vykonaných šetrení bolo preukázané, že matka zabezpečuje starostlivosť o maloletého riadne, v starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky.

41. V súvislosti s osobnou starostlivosťou o dieťa ďalej súd uvádza, že vzhľadom na skutočnosť, že nie je v súčasnosti zrejmé, kde sa otec dieťaťa väčšinu času zdržiava, otec dieťaťa je nečinný, neoznámil súdu adresu, na ktorej sa zdržiava, súd nemohol preveriť, v akých podmienkach otec dieťaťa žije a či má v súčasnosti vytvorené vhodné podmienky na výchovu maloletého dieťaťa. Za týchto okolností nebolo možné maloletého zveriť do osobnej starostlivosti otca. Rovnako nečinnosť otca dieťaťa a ignorovanie súdu znemožňuje v danej veci nariadiť znalecké dokazovanie. Aj bez znaleckého dokazovania má súd dostatočne za preukázané, že je v záujme dieťaťa jeho zverenie matke, ktorá od septembra 2010 poskytuje maloletému starostlivosť a zmena výchovného prostredia by nebola v záujme dieťaťa.

42. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby bol v prípade rozvodu manželstva jeho rodičov zverený do osobnej starostlivosti matky. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto čiastočného rozsudku.

43. Otec maloletého dieťaťa poukazoval v priebehu konania na to, že matka odišla z USA s maloletým X. bez jeho vedomia, a teda sa dopustila medzinárodného únosu dieťaťa. V predmetnom konaní súd nepovažoval za potrebné posudzovať dôvody a okolnosti konania matky dieťaťa spred viacerých rokov. Súd vychádza zo skutkového stavu v čase vyhlásenia rozsudku. Rozhodujúce je, aká je v súčasnosti starostlivosť o maloleté dieťa, aké sú možné varianty riešenia starostlivosti do budúcnosti, ako aj zväzanie, ktorý variant je v záujme dieťaťa. V tejto súvislosti konanie matky v roku 2010 nepovažuje za relevantné,

keďže i v prípade, ak by sa preukázalo, že matka s maloletým opustila spoločnosť bez vedomia otca dieťaťa, táto skutočnosť by nič nemenila na súčasných pomeroch a na dôvodoch, pre ktoré súd zverenie dieťaťa matke považuje za najvhodnejší spôsob úpravy starostlivosti o maloletého. Ako je uvedené vyššie, matka zabezpečuje starostlivosť o maloletého riadne, má na výchovu dieťaťa vytvorené vhodné podmienky a v starostlivosti o dieťa neboli zistené žiadne nedostatky. Navyše maloletý je na matku citovo naviazaný a preferuje starostlivosť zo strany matky. Je v záujme dieťaťa, aby bol maloletý zverený do starostlivosti matky a to bez ohľadu na to, či matka opustila USA bez vedomia otca dieťaťa alebo s ním. Súd poukazuje aj na to, že po odchode matky s maloletým X. z USA nepodnikol otec dieťaťa žiadne právne kroky na dosiahnutie návratu dieťaťa späť. Všetky kroky boli z jeho strany urobené až po začatí predmetného konania, preto možno uvedené argumenty otca dieťaťa považovať len za účelové, na dosiahnutie rozhodnutia vo svoj prospech. Naopak, otec dieťaťa sa do návratu do Českej republiky s maloletým nestretával, ani neplatil výživné. Tvrdenie, že nevedel, kde sa matka s dieťaťom nachádza rovnako považuje súd za účelové, keďže bol s matkou v e-mailovom kontakte, matka pravidelne navštevovala jeho rodičov a tiež vedel, kde žije jej rodina na Slovensku, ktorá ju podľa jeho tvrdení nabádala, aby sa vrátila žiť k nim.

44. Otec dieťaťa navrhoval, aby súd nerozhodoval do skončenia konaní, ktoré inicioval. Súd má za to, že konania, ktoré prebiehajú, nemajú zásadný vplyv na predmetné konanie, preto nie je potrebné čakať na ich výsledok. Postup pri nahlásení pobytu dieťaťa na Slovensku je v predmetnej veci irelevantný. Pokiaľ ide o odchod matky z USA v septembri 2010, súd odkazuje na vyššie uvedené argumenty. Pokiaľ ide o trestné oznámenie v súvislosti s popáleninami jeho syna, okolnosti tejto nehody mal súd dostatočne preukázané, túto udalosť pre potreby rozhodnutia vo veci vyhodnotil. Pokiaľ ide o návrh otca vo veci starostlivosti o maloletého podaný na Obvodný súd pre Prahu 5, toto konanie nebráni rozhodnutiu vo veci, nakoľko predmetné rozhodnutie sa týka úpravy starostlivosti o maloletého na čas po rozvode, pričom podmienkou tohto rozhodnutia nie je úprava starostlivosti do rozvodu. Navyše má súd za to, že súd Českej republiky nemá právomoc rozhodovať vo veci starostlivosti o maloletého Jana, ktorý má obvyklý pobyt v Slovenskej republike.

45. Otec dieťaťa tiež žiadal, aby bol vypočutý jeho otec a brat na preukázanie toho, aký bol ich vzťah k rodine a k finančným otázkam a rodičia manželky na preukázanie toho, koľko času trávia s maloletým, ako s ním trávia čas, čo od nich maloletý počuje. Okolnosti, ktoré mali byť preukázané výpoveďami navrhovaných svedkov, považuje súd v danej veci za irelevantné, nemajúce vplyv na rozhodnutie súdu o starostlivosti o maloletého X.. Z rovnakých dôvodov považoval súd za nepotrebné zabezpečenie zoznamu pobytov maloletého od roku 2010. Súd rozhoduje, ktoré z účastníkmi označených dôkazov vykoná. Súd uvedené návrhy otca dieťaťa na vykonanie vyššie uvedených dôkazov zamietol z dôvodu procesnej ekonomie, relevantné skutočnosti boli vykonaným dokazovaním preukázané a skutočnosti, ktoré mali byť preukázané navrhovanými dôkazmi, nepovažoval súd za podstatné.

46. Ďalej súd upravoval vyživovaciu povinnosť otca, ktorému nebol maloletý zverený do osobnej starostlivosti, k maloletému X.. Pri určovaní výšky výživného súd zväži potreby maloletého dieťaťa a prihliadne na schopnosti, možnosti, majetkové a príjmové pomery oboch rodičov dieťaťa, ako aj na to, že matka si plní vyživovaciu povinnosť i osobnou starostlivosťou o dieťa. Napriek vykonaným šetreniam sa nepodarilo zistiť súčasné pomery otca maloletého dieťaťa. Ten v minulosti bol zamestnaný v Českej republike s minimálnym príjmom, v súčasnosti tento pracovný pomer je skončený a pravdepodobne otec dieťaťa pracuje v Nemecku. Konkrétne príjmové pomery otca dieťaťa sa ale nepodarilo zistiť. Vzhľadom na skutočnosť, že otec pravidelne platí výživné vo výške 127,55 Eur, dospel súd k záveru, že je v schopnostiach a možnostiach otca maloletého X. platiť výživné v tejto výške. Výživné v tejto výške odôvodňujú i potreby dieťaťa, ktoré sú vyššie predovšetkým vzhľadom na výdavky spojené so zdravotnou starostlivosťou. Určenie výživného vo vyššej výške, ako to navrhovala matka dieťaťa, nebolo možné, keďže nebolo preukázané, že je v schopnostiach a možnostiach otca dieťaťa platiť vyššiu sumu.

47. Vzhľadom na uvedené rozhodol súd tak, že otec je povinný v prípade rozvodu manželstva platiť na maloletého výživné vo výške 127,55 Eur mesačne, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov maloletého dieťaťa, vždy do 25.-eho dňa toho ktorého mesiaca, vopred k rukám matky dieťaťa.

48. Otec dieťaťa na pojednávaní dňa 14.07.2014, ktorého sa zúčastnil, žiadal upraviť jeho styk s maloletým X. každý druhý víkend a počas prázdnin. Situácia v rodine bola odlišná ako v súčasnosti,

keďže v tom čase matka žila s maloletým v Bratislave a otec dieťaťa nemal stabilné zamestnanie. V súčasnosti matka žije v Jelšave a otec dieťaťa sa určitý čas zdržiava v Nemecku. Rozsah styku, ktorý bol v tom čase navrhovaný, nie je z týchto dôvodov v súčasnosti vhodný. Vyplýva to i z toho, ako styk otca s maloletým v súčasnosti prebieha. Rodičia sa na rozsahu a termínoch styku otca s dieťaťom vedia dohodnúť, pričom tento styk prebieha nepravidelne, niekedy v rozsahu jedného dňa pre pracovnú vyťaženosť otca dieťaťa, inokedy počas služobnej cesty matky dieťaťa v rozsahu trvania tejto cesty, niekedy v rozsahu viacerých dní počas prázdnin maloletého a to podľa želania dieťaťa v danom čase. Súd má za to, že je nutné ponechať styk otca s dieťaťom na dohodu rodičov, nakoľko inak by rozhodnutie súdu bolo len formálnym a nebolo by skutočne realizované. Keďže matka nebráni styku otca s dieťaťom, rodičia sa na styku dohadujú podľa konkrétnych okolností v danej situácii, ako najvhodnejšia možnosť sa javí ponechať styk otca s dieťaťom presne nešpecifikovaný, založený na vzájomnej dohode rodičov. Za situácie, kedy je otec dieťaťa v konaní nečinný a neuvedie súdu, aký konkrétny styk s dieťaťom za súčasnej situácie navrhuje, pričom fakticky styk prebieha a to nepravidelne, nie je možné určiť presné termíny, v ktorých by sa mal otec s dieťaťom stretávať, tak, aby tieto vyhovovali realite.

49. Preto súd ponechal styk otca s maloletým X. na vzájomnej dohode rodičov.

50. Keďže týmto čiastočným rozsudkom bolo rozhodnuté len o časti predmetu konania, súd rozhodol, že o zvyšnej časti predmetu konania rozhodne v konečnom rozhodnutí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.